Пише: НСПМ
субота, 20 април 2013 07:06

Српски Завет једном изречен, вечно је важећи споразум најбољих народних првака, а преко њих и целог српског народа са Вечношћу. Опредељење ка Добру и трајном животу, у виду Кнежеве клетве, сачувано је као фрагмент изгубљене песме, али, толико колико је сачувано, довољно је за сва времена.

Уз Кнежеву клетву додајемо стихове посвећене Косовском завету, испеване речима једног од највећих песника, као и народну песму "Навали се Шар-планина" у дирљивом извођењу Боре Спужића.

Ђ. С

КНЕЖЕВА КЛЕТВА

(Одломак изгубљене песме)

Цар Мурате у Косово паде,

Како паде, ситну књигу пише,

Те је шаље ка Крушевцу граду,

На кољено српском кнез-Лазару:

„Ој Лазаре, од Србије главо!

Нит` је било, нити може бити:

Једна земља, а два господара,

Једна раја, два харача даје;

Царовати оба не можемо,

Већ ми пошљи кључе и хараче,

Златне кључе од свијех градова

И хараче од седам година;

Ако ли ми то послати нећеш

А ти хајде у поље Косово,

Да сабљамо земљу дијелимо.“

Кад Лазару ситна књига дође,

Књигу гледа, грозне сузе рони.

Да је коме послушати било

Како кнеже љуто проклињаше:

„Ко је Србин и српскога рода,

и од српске крви и колена,

а не дошо на бој на Косово,

не имао од срца порода,

ни мушкога ни девојачкога!

Од руке му ништа не родило,

ни у пољу пшеница белица,

ни у брду винова лозица!

Рђом капо док му је колена!“

*

Васко Попа

ВЕЧЕРА НА КОСОВОМ ПОЉУ

Сви седе провидни за столом

И виде један другом звезду у срцу

Венцоносац им ломи и дели

Њихову златну прошлост

И они је једу

Сипа им у путире белих божура

Њихову рујну будућност

И они је пију

По коленима под столом

Мачеви им тихо реже

У чанцима на столу

Огледа се вечерње небо

И на небу крај сутрашњег боја

На десну руку венценосца

Слеће кос и зачиње песму

КОСОВО ПОЉЕ

Поље као свако

Длан и по зеленила

Млад месец коси

Пшеницу селицу

Два укрштена сунчева зрака

Слажу је у крстине

Кос наглас чита

Тајна слова расута по пољу

Божури стасали до неба

Служе четири црна ветра

Сједињеном крвљу бојвника

Поље као ниједно

Над њим небо

Под њим небо

ВЕНЦОНОСАЦ СА КОСОВА ПОЉА

Држи на длану своју одсечену главу

Светлозарну своју задужбину

И сунчеву намесницу

У свеопштем мраку.

Стоји пресрећан на облаку

Бос у подераној кошуљи

Опасан репом убијеног змаја.

У путиру препуном крви

На пресеченом врату

Парчад са његовог мача претварају

У дробни хлеб

Света мајо Субото

По други пут га рађа

Жив је у црвеној капи росе

Игра у запаљеном колу божура

Пева у песми коса на овом пољу.

БОЈОВНИЦИ СА КОСОВА ПОЉА

Овде где смо

Загосподарили смо плавим пољима

И рудогорјима без подножја

И венчали се

Сваки са својом звездом имењакињом

Овде у царству које смо стекли

Скрштених руку на грудима

Настављамо бој

Настављамо га унатраг

Још нисмо децо стигли

И Бог зна хоћемо ли икада стићи

До почетка боја

Одавде чујемо

Негде високо над нама

Зелену песму коса

*

Бора Спужић–Квака

Рођен је у Ораховцу, 1934. Породица је почетком рата, 1941, протерана у Недићеву Србију. У Метохији је добио душу у којој су били глас и туга.

НАВАЛИ СЕ ШАР ПЛАНИНА

(НСПМ)